

STEINER ISTVÁN

'A családi krónika szerint Pista gyerekként elég gyenge, beteges fiúcska volt, és ezért gyakran vitték anyai nagyanyámékhoz, ahol az udvaron borban fürösztötték, hogy erősödjön meg. Apa már öt éves korában beíratta az iskolába, mert már megtanult olvasni. Egy évvel hamarabb végzett, mint a korosztálya. Mikor én megszülettem, ő vigyázott rám a legtöbbet. Úgy tizenegy éves lehettem, amikor egy nyáron meglátogattuk a nagyapát Buziásfürdőn. Erre az útra Pistára voltam testálva, és ketten ültünk a vonaton, hogy átlépve a trianoni határt Romániába utazzunk. Most is érzem azt a gyengédséget, amivel a bátyám betakargatott a vasúti fülke padján...Nem hiába volt ő közel anyához, nem hiába volt ő az egyetlen unoka, akit talán még az anyai nagyanyám is igazán kedvelt. Még fiatalabb korukban a bátyáim cserkészek voltak. Pista pedig -- úgy tudom -- a Tanácsköztársaság idején belépett a Kommunista Ifjúsági Szervezetbe. Ő nem tartozott a családi sakkcsapathoz. A Markó utcában a sima gimnáziumot végezte el, és amíg Bandit (Endre) és Lajost

származásuk miatt nem vették fel az egyetemre, Pistát --elsősorban azért, mert bátyái nemzetközi hírnevet szereztek a magyar sakkozásnak, --felvették a jogi egyetemre. Ugyanakkor ő volt az egyetlen, aki apa zenei rajongását követve a Zeneakadémiára is beiratkozott. A jogi és zenetanári diplomát egyidőben szerezte meg, és mindenütt kitüntetéssel végzett. Zongoratanár volt, nem koncertezett. Egy versről tudok, amit ő zenésített meg. Ady versét, a 'Góg és Magóg fia' címűt.